

**MEĐUNARODNI KRIVIČNI SUD
ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU**

Predmet br. IT-03-69-PT

**TUŽILAC
MEĐUNARODNOG SUDA**

PROTIV

**JOVICE STANIŠIĆA
I
FRANKA SIMATOVIĆA**

TREĆA IZMENJENA OPTUŽNICA

Tužilac Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, na osnovu svojih ovlašćenja iz člana 18 Statuta Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju (u daljem tekstu: Statut Međunarodnog suda), optužuje:

**JOVICU STANIŠIĆA
i
FRANKA SIMATOVIĆA**

za **ZLOČINE PROTIV ČOVEČNOSTI i KRŠENJA ZAKONA ILI
OBIČAJA RATOVANJA**, kako sledi:

Prevod

OPTUŽENI

1. **Jovica STANIŠIĆ** rođen je 30. jula 1950. u Ratkovu u Autonomnoj Pokrajini Vojvodini, Republika Srbija. Godine 1975. počeo je da radi u Službi državne bezbednosti (u daljem tekstu: DB) Ministarstva unutrašnjih poslova (u daljem tekstu: MUP) Republike Srbije. Do kraja 1991. godine nalazio se na položaju zamenika načelnika DB, a *de facto* je bio prvi čovek DB i pre zvaničnog imenovanja na dužnost načelnika, odnosno šefa DB, na kojoj se nalazio od 31. decembra 1991. do 27. oktobra 1998. godine.
2. **Franko SIMATOVIĆ**, zvani Frenki, rođen je 1. aprila 1950. u Beogradu, Republika Srbija. Godine 1978. počeo je da radi u DB, gde je na raznim poslovima radio do 2001. godine. Najpre je radio na kontraobaveštajnim poslovima, a zatim je prešao u novoosnovanu upravu za obaveštajne poslove DB (tzv. Drugu upravu), gde je bio komandant Jedinice za specijalne operacije DB. Tokom celog perioda na koji se odnosi Optužnica **Franko SIMATOVIĆ** je delovao po ovlašćenju **Jovice STANIŠIĆA**.

ČINJENIČNI OSNOV

3. U aprilu 1991. godine ili približno u to vreme, **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ** pomogli su da se otvori centar za obuku u Golubiću kod Knina, u Srpskoj Autonomnoj Oblasti (u daljem tekstu: SAO) Krajini, Republika Hrvatska (u daljem tekstu: Hrvatska). U tom centru za obuku **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ** su organizovali, snabdevali, finansirali i podržavali obuku dole definisanih "srpskih snaga" od strane pripadnika DB Republike Srbije i rukovodili njom. Kasnije su u delovima Hrvatske i Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: BiH) koji su bili pod srpskom kontrolom otvoreni dodatni centri za obuku. Te centre za obuku finansirao je DB Srbije.
4. U tim centrima obučavani su dobrovoljci i regruti. Neki su potom raspoređivani u specijalne jedinice DB Srbije ili su postajali instruktori u drugim jedinicama povezanim s DB Srbije. Te specijalne jedinice su tajno formirane od strane ili uz

Prevod

pomoć DB Srbije najkasnije od aprila 1991. godine i tokom perioda opisanog u Optužnici. One su formirane u svrhu preduzimanja specijalnih vojnih akcija u Hrvatskoj i BiH. Te jedinice (u daljem tekstu: specijalne jedinice DB Republike Srbije) uključivale su grupe ili pripadnike grupa poznatih pod sledećim nazivima: Jedinica za posebne namene MUP Srbije, JATD (Jedinica za antiteroristička dejstva) i JSO (Jedinica za specijalne operacije) (obe poznate i kao "Crvene beretke"), "Škorpioni", Srpska dobrovoljačka garda (u daljem tekstu: SDG), poznata i kao "Arkanovci" i elitna jedinica SDG poznata pod nazivom Arkanovi "Tigrovi". Te jedinice su često delovale u saradnji s drugim "srpskim snagama" koje su definisane dalje u tekstu.

5. Osim što su raspoređivani u specijalne jedinice DB Srbije, oni koji su prošli obuku u centrima za obuku slati su na lokacije u Hrvatskoj, gde su bili potčinjeni ili su delovali u saradnji s drugim "srpskim snagama", definisanim dole u tekstu, konkretno s lokalnom srpskom Teritorijalnom odbranom (u daljem tekstu: TO) SAO Krajina i Slavonija, Baranja i zapadni Srem (u daljem tekstu: SBZS) u Hrvatskoj i lokalnim snagama MUP, ili su slati na lokacije u BiH gde su bili potčinjeni ili su delovali u saradnji s "drugim srpskim snagama", opisanim dole u tekstu, konkretno, lokalnim srpskim TO, koji je kasnije postao Vojska Republike Srpske (u daljem tekstu: VRS) i snagama policije i specijalne policije bosanskih Srba. **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ** rukovodili su finansiranjem, obukom, logističkom podrškom i drugim vrstama značajne pomoći ili podrške specijalnim jedinicama DB Republike Srbije i drugim srpskim snagama koje su učestvovalе u činjenju zločina u Hrvatskoj i BiH tokom perioda na koji se odnosi Optužnica. Tokom dužeg vremenskog perioda oni su neprekidno slali snage i pružali im podršku i nisu ih uputili da se uzdrže od činjenja protivpravnih dela i nisu prestali s popunom snaga na terenu koje su činile protivpravna dela.
6. Za potrebe ove Optužnice i konkretno u vezi s udruženim zločinačkim poduhvatom (u daljem tekstu: UZP) u kojem su optuženi učestvovali, pojam "srpske snage" označava sledeće:

Prevod

- a. pripadnike Jugoslovenske narodne armije (u daljem tekstu: JNA), koja je kasnije postala Vojska Jugoslavije (u daljem tekstu: VJ);
 - b. novoformirani srpski TO SAO Krajine i SAO SBZS, koji je kasnije postao vojska SAO Krajine (Srpska Vojska Krajine, u daljem tekstu: SVK);
 - c. novoformirani TO u BiH, koji je kasnije postao VRS;
 - d. TO Republike Srbije;
 - e. specijalne jedinice DB Republike Srbije;
 - f. novoformirane snage policije i specijalne policije SAO Krajine, koje su kasnije uključene u sastav MUP Republike Srpske Krajine (u daljem tekstu: RSK), obično nazivane "Martićevom policijom", "Martićevcima", "Policijom SAO Krajine" ili "Milicijom SAO Krajine" (u daljem tekstu: Martićeva policija);
 - g. novoformirane snage policije i specijalne policije SAO SBZS, uključujući Savet za nacionalnu bezbednost (u daljem tekstu: SNB) (u daljem tekstu: snage MUP SAO SBZS), koje su kasnije uključene u sastav MUP RSK;
 - h. novoformirane snage policije i specijalne policije na teritorijama pod srpskom kontrolom u BiH koje su kasnije postale snage policije i specijalne policije MUP Republike Srpske; i
 - i. pripadnike srpskih paravojnih i dobrovoljačkih formacija iz Srbije, Crne Gore, Bosne i Hercegovine i Hrvatske, uključujući "četnike" ili "Šešeljeve".
7. **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ** bili su odgovorni za specijalne jedinice DB Republike Srbije i oni su organizovali, snabdevali, finansirali i podržavali njihovo učesće u pojedinim dejstvima u Hrvatskoj i BiH i rukovodili njime.
8. Najkasnije od aprila 1991. pa do kraja 1991. godine, srpske snage, a naročito specijalne jedinice DB Republike Srbije koje su delovale u saradnji s JNA, TO i

Prevod

paravojnim snagama počinile su zločine u gradovima i selima u SAO Krajini i SAO SBZS, napale ih i preuzele kontrolu nad njima.

9. Od marta 1992. pa kontinuirano do 1995. godine, srpske snage, a naročito specijalne jedinice DB Republike Srbije, počinile su zločine u gradovima i selima u opštinama Bijeljina, Bosanski Šamac, Doboj, Sanski Most i Zvornik, napale ih i preuzele kontrolu nad njima, i počinile zločine u Trnovu.

INDIVIDUALNA KRIVIČNA ODGOVORNOST

Član 7(1) Statuta Međunarodnog suda

10. **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ** snose individualnu krivičnu odgovornost za krivična dela navedena u članovima 3 i 5 Statuta Međunarodnog suda opisana u ovoj Optužnici, koja su planirali, naredili, počinili, i/ili čije su planiranje, pripremanje i/ili izvršenje pomagali i podržavali na druge načine. Koristeći u ovoj Optužnici reč "počinili", tužilac ne tvrdi da su optuženi fizički počinili bilo koje od krivičnih dela za koja se lično terete. Reč "počinili" u ovoj Optužnici uključuje učešće **Jovice STANIŠIĆA** i **Franka SIMATOVIĆA** kao saizvršilaca u udruženom zločinačkom poduhvatu.
11. UZP je nastao najkasnije u aprilu 1991. godine i dalje trajao barem do 31. decembra 1995. godine.
12. Brojni pojedinci učestvovali su u tom UZP. Svaki učesnik je svojim činjenjem ili nečinjenjem doprineo postizanju cilja tog poduhvata. Među pojedincima koji su učestvovali u tom UZP, i time značajno doprinosili ostvarenju cilja tog poduhvata, bili su optuženi **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ**; **Slobodan MILOŠEVIĆ**; **Veljko KADIJEVIĆ**; **Blagoje ADŽIĆ**; **Ratko MLADIĆ**; **Radmilo BOGDANOVIĆ**; **Radovan STOJČIĆ** zvani Badža; **Mihalj KERTES**; **Milan MARTIĆ**; **Goran HADŽIĆ**; **Milan BABIĆ**; **Radovan KARADŽIĆ**; **Momčilo KRAJIŠNIK**; **Biljana PLAVŠIĆ**; **Miće**

Prevod

STANIŠIĆ; Željko RAŽNATOVIĆ zvanu Arkan; **Vojislav ŠEŠELJ**; i drugi pripadnici srpskih snaga. Alternativno, lica navedena u ovom paragrafu učestvovala su u UZP i sprovodila njegove ciljeve koristeći pripadnike ili grupe iz sastava srpskih snaga.

13. Cilj tog udruženog zločinačkog poduhvata bilo je prisilno i trajno uklanjanje većine nesrba, prvenstveno Hrvata, bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata, s velikih područja u Hrvatskoj i BiH, putem činjenja krivičnih dela progona, ubistva, deportacije i nehumanih dela (prisilna premeštanja). **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ** učestvovali su u udruženom zločinačkom poduhvatu kao saizvršiooci na načine izložene niže u tekstu.
14. Zločini za koje se optuženi terete u ovoj Optužnici bili su unutar okvira udruženog zločinačkog poduhvata, a **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ** posedovali su nameru da ostvare zajednički zločinački cilj prisilnog i trajnog uklanjanja većine nesrba s velikih područja u Hrvatskoj i BiH, činjenjem svakog od tih zločina. Alternativno, zajednički zločinački cilj bio je da se prisilno i trajno, putem deportacije i prisilnog premeštanja, ukloni većina Hrvata, Muslimana i ostalih nesrba s velikih područja u BiH i Hrvatskoj, pri čemu su **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ** razumno mogli da predvide da su zločini progona i ubistva mogući ishod izvršenja UZP i oni su s tom svešću učestvovali u tom poduhvatu.
15. **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ** učestvovali su u udruženom zločinačkom poduhvatu na sledeće načine:
 - a. tokom perioda na koji se odnosi Optužnica obezbeđivali su kanale veze među ključnim učesnicima u UZP u Beogradu, na konkretnim područjima i na lokalnom nivou, i između njih;
 - b. tokom perioda na koji se odnosi Optužnica, oni su organizovali i rukovodili formiranjem specijalnih

Prevod

jedinica DB Republike Srbije i drugih srpskih snaga koje su učestvovala u činjenju zločina u Hrvatskoj i BiH;

- c. tokom perioda na koji se odnosi Optužnica oni su organizovali i rukovodili finansiranjem, obukom, logističkom podrškom i drugim vrstama značajne pomoći ili podrške specijalnim jedinicama DB Republike Srbije i drugim srpskim snagama koje su učestvovala u činjenju zločina u Hrvatskoj i BiH. Tokom dužeg vremenskog perioda oni su neprekidno slali snage i pružali im podršku, a nisu ih uputili da se uzdrže od činjenja protivpravnih dela i nisu prestali s popunom snaga na terenu koje su činile protivpravna dela.

16. Uz to, **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ** učestvovali su u koncipiranju tih zločina. Štaviše, **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ** bili su na položaju vlasti, koji su koristili da drugima daju uputstva za činjenje krivičnih dela. **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ** imali su nameru da zločini iz ove Optužnice budu počinjeni ili su bili svesni velike verovatnoće da će oni biti počinjeni prilikom izvršenja datog plana ili naređenja. Pored toga, **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ** pružali su praktičnu pomoć, ohrabrenje i moralnu podršku licima koja su vršila zločine progona, deportacije, prisilnog premeštanja i ubistva, što je značajno uticalo na činjenje zločina: oni su to činili uz potrebnu svest. Dela za koja se u ovoj Optužnici navodi da su doprinela UZP takode predstavljaju dela planiranja, naređivanja i/ili pomaganja i podržavanja.
17. **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ** učestvovali su u udruženom zločinačkom poduhvatu i imali istu nameru kao drugi učesnici u tom udruženom zločinačkom poduhvatu ili su bili svesni predvidivih posledica tog poduhvata: po tom osnovu, oni snose individualnu krivičnu odgovornost za činjenje tih zločina

Prevod

prema članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda. Osim što snose odgovornost prema članu 7(1) za činjenje kao deo udruženog zločinačkog poduhvata, oni takođe snose krivičnu odgovornost jer su planirali, naređivali i/ili na drugi način pomagali i podržavali planiranje, pripremanje i/ili izvršenje tih zločina.

OPŠTI PRAVNI NAVODI

18. Sva činjenja i nečinjenja navedena u ovoj Optužnici dogodila su se na teritoriji bivše Jugoslavije.
19. Sve vreme na koje se odnosi ova Optužnica u Hrvatskoj i BiH postojalo je stanje oružanog sukoba.
20. Sve vreme na koje se odnosi ova Optužnica **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ** bili su dužni da se pridržavaju zakona i običaja koji regulišu vođenje oružanih sukoba, uključujući i Ženevske konvencije iz 1949. godine i njihove Dopunske protokole.
21. Sva činjenja i nečinjenja koja se ovom Optužnicom stavljaju na teret kao zločini protiv čovečnosti bila su deo rasprostranjenih ili sistematskih napada na Hrvate, bosanske Muslimane, bosanske Hrvate i drugo civilno stanovništvo nesrpske nacionalnosti na velikim delovima teritorije Hrvatske i BiH.

OPTUŽBE

TAČKA 1

PROGONI

22. Najkasnije od 1. aprila 1991. pa do 31. decembra 1995. godine, **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ**, delujući u dogovoru s drugim učesnicima u UZP, vršili su progone Hrvata, bosanskih Muslimana, bosanskih Hrvata i drugih nesrba u SAO Krajini i SAO SBZS, a u BiH, u opštinama Bijeljina, Bosanski

Prevod

Šamac, Doboj, Sanski Most, Trnovo (nad muslimanskim civilima iz Srebrenice) i Zvornik. Alternativno ili dodatno, **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ** su planirali, naredili i/ili na drugi način pomagali i podržavali planiranje, pripremanje i/ili izvršenje progona Hrvata, bosanskih Muslimana, bosanskih Hrvata i drugih nesrba u SAO Krajini i SAO SBZS, a u BiH, u opštinama Bijeljina, Bosanski Šamac, Doboj, Sanski Most, Trnovo (nad muslimanskim civilima iz Srebrenice) i Zvornik.

23. Do kraja ovog perioda, specijalne jedinice DB Republike Srbije, delujući same ili u sprezi s drugim srpskim snagama, preuzele su kontrolu nad gradovima i selima na gorepomenutim teritorijama u Hrvatskoj i BiH (osim Trnova). Nakon preuzimanja kontrole, specijalne jedinice DB Republike Srbije, delujući same ili u sprezi s drugim srpskim snagama, uspostavile su režim progona sračunat na to da se Hrvati, bosanski Muslimani, bosanski Hrvati i drugi nesrbi nateraju da odu s tih teritorija.
24. Ti progoni počinjeni su putem diskriminacije po rasnoj, verskoj ili političkoj osnovi, a obuhvatali su sledeće:
- a) ubistvo Hrvata, bosanskih Muslimana, bosanskih Hrvata i drugih civila nesrpske nacionalnosti, kako je opisano u paragrafima od 26 do 63 ove Optužnice.
 - b) prisilno premeštanje i deportaciju Hrvata, bosanskih Muslimana, bosanskih Hrvata i drugih civila nesrpske nacionalnosti, kako je opisano u paragrafima 64 i 65 ove Optužnice.
25. Činjenjima i nečinjenima opisanim u ovoj Optužnici **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ** su počinili, planirali, naredili i/ili na drugi način pomagali i podržavali planiranje, pripremu i/ili izvršenje:

Prevod

TAČKA 1: PROGONA NA POLITIČKOJ, RASNOJ ILI VERSKOJ OSNOVI, ZLOČINA PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjivog po članovima 5(h) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 2 i 3

UBISTVO

26. Najkasnije od aprila, pa do 31. decembra 1995. godine **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ**, delujući sami ili u dogovoru s drugim učesnicima UZP, počinili su ubistvo i hotimično lišavanje života nesrba, prvenstveno Hrvata, bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata, kako je opisano dole u tekstu. Ubistvo i hotimično lišavanje života vršeni su tako što su Hrvati, bosanski Muslimani, bosanski Hrvati i drugi nesrbi ubijani u svojim gradovima i selima, tokom i posle preuzimanja kontrole u SAO Krajini, SAO SBZS, a u BiH, na teritorijama opština Bosanski Šamac, Doboj, Sanski Most, Trnovo (muslimanski civili iz Srebrenice) i Zvornik. Alternativno ili dodatno, **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ** su planirali, naredili i/ili na drugi način pomagali i podržavali planiranje, pripremanje i/ili izvršenje ubistva i hotimičnog lišavanja života nesrba, prvenstveno Hrvata, bosanskih Muslimana, bosanskih Hrvata i drugih nesrba u njihovim gradovima i selima, tokom i posle preuzimanja kontrole u SAO Krajini, SAO SBZS, a u BiH, na teritorijama opština Bosanski Šamac, Doboj, Sanski Most, Trnovo (muslimanski civili iz Srebrenice) i Zvornik.

SAO KRAJINA

27. Od 7. oktobra 1991. godine ili približno tog datuma, srpske snage, naročito pripadnici Martićeve policije, delujući u saradnji s JNA i pripadnicima lokalnog srpskog TO, imali su kontrolu nad područjem Hrvatske Kostajnice. Većina hrvatskih civila pobjegla je iz svojih domova za vreme napada u septembru 1991. godine. Približno 120 Hrvata, većinom žena, staraca i nemoćnih, ostalo je u selima Dubica, Cerovljani i Baćin. Ujutro 20. oktobra 1991. godine, srpske snage, konkretno pripadnici Martićeve policije, uhvatili su u Dubici pedeset i troje civila i zatočili ih u seoskom vatrogasnom domu. Tokom tog dana i noći, srpske snage,

Prevod

konkretno Martićeva policija, pustile su desetoro od tih civila jer su bili Srbi ili su imali veze sa Srbima. Dana 21. oktobra 1991, srpske snage, konkretno pripadnici Martićeve policije, odvele su preostalih četrdeset i troje zatočenih Hrvata na jedno mesto u blizini sela Baćin. Pripadnici Martićeve policije i drugih srpskih snaga doveli su na to isto mesto još najmanje trinaest civila nesrpske nacionalnosti iz Baćina i Cerovljana i pogubili svih pedeset i šestoro. (Poslednji incident izbrisan).

28. Od početka avgusta 1991. pa do 12. novembra 1991. godine srpske snage, konkretno pripadnici Martićeve policije, JNA i pripadnici lokalnog srpskog TO, napale su hrvatska sela Saborsko, Poljanak i Lipovača. Ove snage su u napadu pobile ili prisilno premestile ili deportovale sve preostale seljane nesrpske nacionalnosti koji su zatekli ušavši u ta sela.
29. (Izbrisan)
30. Dana 7. novembra 1991. godine, srpske snage, konkretno jedinice JNA i lokalnog srpskog TO, a naročito specijalna jedinica JNA iz Niša, ušle su u zaselak Vukovići kod Poljanka i ubile devet civila.
31. Dana 12. novembra 1991. godine, srpske snage, konkretno pripadnici Martićeve policije, JNA i lokalnog srpskog TO, ušle su u selo Saborsko, gde su ubile najmanje dvadeset hrvatskih civila, a selo sravnile sa zemljom.
32. U novembru 1991. godine srpske snage, konkretno pripadnici Martićeve policije, JNA i lokalnog srpskog TO, napale su selo Škabrnja kod Zadra. Dana 18. novembra 1991. godine oni su išli od kuće do kuće u Škabrnji i ubili najmanje trideset i osam civila nesrpske nacionalnosti u njihovim domovima ili na ulicama.
33. (Izbrisan)

Prevod

34. (Izbrisano)
35. Dana 21. decembra 1991. godine srpske snage, konkretno pripadnici Martićeve policije, ušli su u selo Bruška i zaselak Marinović i ubili deset civila, od kojih su devet bili Hrvati.

SAO SBZS

36. U septembru i oktobru 1991. godine srpske snage, konkretno snage TO SAO SBZS i MUP SAO SBZS, hapsile su hrvatske civile i držale ih u pritvorskom objektu policijske zgrade u Dalju. Dana 21. septembra 1991. godine Goran Hadžić i Željko Ražnatović obišli su taj pritvorski objekat i naredili da se dva zatočenika puste. Srpske snage, konkretno snage TO SAO SBZS, MUP SAO SBZS i Arkanove SDG pod vodstvom Željka Ražnatovića, vatrenim oružjem su ubile jedanaest zatočenika, a njihova tela zakopale u masovnu grobnicu u selu Čelije.
37. Dana 4. oktobra 1991. godine srpske snage, konkretno snage TO SAO SBZS, MUP SAO SBZS i Arkanova SDG predvođena Željkom Ražnatovićem, ušle su u pritvorski objekat zgrade policije u Dalju gde su ustrelile dvadeset i osam zatočenih hrvatskih civila i njihova tela bacile u obližnju reku Dunav.
38. Dana 9. novembra 1991. godine srpske snage, konkretno snage TO SAO SBZS, MUP SAO SBZS i pripadnici Arkanove SDG pod vodstvom Željka Ražnatovića, uhapsile su najmanje devet civila mađarske narodnosti i Hrvata u Erdutu, Dalj Planini i Erdut Planini, i odvele ih u centar za obuku TO u Erdutu, gde su ih sutradan ubile iz vatrenog oružja. Tela osam žrtava pokopana su u selu Čelije a jedne žrtve u Daljskom Ataru. Nekoliko dana posle 9. novembra 1991. godine pripadnici SNB SAO SBZS su, u saradnji sa nekoliko pripadnika Arkanove SDG,

Prevod

uhapsili i pogubili tri civila, od kojih su dvoje bili članovi porodica Madara iz prve grupe žrtava koji su se raspitivali o svojim rođacima. Njihova tela su bačena u jedan bunar u Borovu. Dana 3. juna 1992. godine pripadnici SNB, u saradnji s pripadnicima Arkanove SDG, uhapsili su Mariju Senaši (rod. 1937), rođaku Madara iz prve grupe žrtava koja se i dalje raspitivala o svojoj rodbini. Marija Senaši je zatim ubijena, a njeno telo bačeno u jedan napušteni bunar u Dalj Planini.

39. Dana 11. novembra 1991. godine srpske snage, konkretno snage TO SAO SBZS i MUP SAO SBZS i pripadnici Arkanove SDG pod vodstvom Željka Ražnatovića, uhapsile su pet civila nesrba u selu Klisa i dvoje u Dalju i Bijelom Brdu. Te zatočene civile odveli su u jednu kuću u Erdutu gde su ih tukli i saslušavali. Kasnije te noći Arkanovci su ih odveli u centar za obuku TO u Erdutu, gde su ih dalje saslušavali. Dva zatočenika koja su imala rođake srpske nacionalnosti, puštena su. Pripadnici Arkanove SDG su potom ubili preostalih pet zatočenika i pokopali ih u masovnoj grobnici u selu Čelije.
40. (Izbrisano)
41. (Izbrisano)
42. Od 22. decembra 1991. do 25. decembra 1991. godine srpske snage, konkretno snage TO SAO SBZS i MUP SAO SBZS i pripadnici Arkanove SDG pod vodstvom Željka Ražnatovića, uhapsile su u Erdutu sedam civila, pripadnika mađarske narodnosti i Hrvata, i odvele ih u centar za obuku TO u Erdutu. Dana 26. decembra 1991. godine ili približno tog datuma sedam zatočenika je ubijeno iz vatrenog oružja. Tela šest žrtava zakopana su u Daljskom Ataru.
43. (Izbrisano)

*Prevod***BOSNA I HERCEGOVINA****BIJELJINA**

44. (Izbrisano)

45. (Izbrisano)

BOSANSKI ŠAMAC

46. Dana 11. aprila 1992. godine ili približno tog datuma, na poziv lokalnih vođa bosanskih Srba, u Bosanski Šamac su iz Republike Srbije stigle srpske snage, konkretno specijalne jedinice DB Republike Srbije. Među pripadnicima/vodama tih specijalnih jedinica DB Republike Srbije bili su Dragan Đorđević zvan Crni, Srećko Radovanović zvan Debeli i Slobodan Miljković zvan Lugar.

47. Dana 17. aprila 1992. godine srpske snage, konkretno specijalne jedinice DB Republike Srbije i lokalne snage koje su obučili pripadnici specijalnih snaga DB Republike Srbije, napale su Bosanski Šamac i preuzele kontrolu nad gradom.

48. Počev od napada na Bosanski Šamac 17. aprila 1992. godine, srpske snage, konkretno specijalne jedinice DB Republike Srbije, zatvarale su civile nesrpske nacionalnosti u zgradu policije u Bosanskom Šamcu (u daljem tekstu: SUP) i obližnje zgrade, i u zgradu TO. U više prilika u periodu od 17. aprila 1992. do 31. jula 1992. godine pripadnici specijalnih jedinica DB Republike Srbije tukli su i/ili na druge načine maltretirali zatočene nesrbe.

49. (Izbrisano)

50. Dana 6. maja 1992. godine ili približno tog datuma, pedesetak bosanskih Hrvata i bosanskih Muslimana zatočenih u zgradi TO Bosanski Šamac srpske vlasti su premestile u jedan poljoprivredni objekat u obližnjem selu Crkvina (u daljem

Prevod

tekstu: Crkvina). Dana 7. maja 1992. godine ili približno tog datuma, Slobodan Miljković i Dragan Đorđević su, zajedno s drugim pripadnicima srpskih snaga, uključujući specijalne jedinice DB Republike Srbije, otišli u Crkvinu. Tukli su zatočene nesrbe, i vatrenim oružjem lišili života najmanje šesnaest zatočenih civila nesrpske nacionalnosti.

DOBOJ

51. Srpske snage, konkretno specijalne jedinice DB Republike Srbije, osnovale su početkom 1992. godine centar za obuku lokalnih srpskih snaga na planini Ozren, opština Doboj.
52. Tokom noći 2. maja 1992. godine ili približno tog datuma počelo je zauzimanje Doboja tako što su srpske snage, konkretno specijalne jedinice DB Republike Srbije, napale nebranjeni grad i preuzele kontrolu nad njim. Tokom nekoliko narednih nedelja srpske snage su napale razne gradove i sela u toj opštini.
53. (Izbrisano)
54. Dana 12. jula 1992. godine ili približno tog datuma, srpske snage, konkretno specijalne jedinice DB Republike Srbije, koristile su zatočene nesrbe kao živi štit, pa je tako poginulo približno dvadeset i sedam civila.

SANSKI MOST

55. U septembru 1995. godine Željko Ražnatović i pripadnici Arkanove SDG došli su u Sanski Most na poziv lokalnih rukovodilaca bosanskih Srba.
56. Dana 20. septembra 1995. godine ili približno tog datuma, pripadnici Arkanove SDG sakupili su dvanaest muškaraca nesrpske nacionalnosti sa raznih mesta u Sanskom Mostu i kamionom ih odvezli na jedno mesto u selu Trnova oko pet

Prevod

kilometara od Sanskog Mosta. Na tom mestu pogubljena su jedanaestorica, a dvanaesti je streljanje preživeo s teškim povredama.

57. Dana 21. septembra 1995. godine ili približno tog datuma, pripadnici Arkanove SDG oteli su i zatočili grupu nesrpskih civila iz Sanskog Mosta, i prebacili ih u Sasinu. U Sasini su te nesrpske civile iskricali iz vozila u podnožju zapadne strane brda, nedaleko od seoske crkve. Na tom mestu, pripadnici Arkanove SDG su iz vatrenog oružja ubili približno šezdeset i pet ljudi iz ove grupe.

SREBRENICA/TRNOVO

Činjenični kontekst

58. Dana 8. marta 1995. godine Radovan Karadžić, u svojstvu vrhovnog komandanta VRS, izdao je Direktivu br. 7, kojom se Drinskom korpusu VRS nalaže da, u okviru ostvarivanja "šest strateških ciljeva" usvojenih na 16. sednici Skupštine bosanskih Srba od 12. maja 1992. godine, "planiranim i promišljenim borbenim dejstvima stvori uslove totalne nesigurnosti, nepodnošljivosti i besperspektivnosti daljnog opstanka i života meštana u Srebrenici ...".
59. Dana 6. jula 1995. godine VRS i druge srpske snage pod rukovodstvom i komandom generala Ratka Mladića napale su srebreničku enklavu. Dana 11. jula 1995. godine VRS i druge srpske snage kojima je rukovodio i komandovao Mladić ušle su u Srebrenicu. U periodu od 12. jula do približno 20. jula 1995. godine hiljade bosanskih Muslimana, odraslih muškaraca i dečaka, zarobljeno je, ili se predalo, snagama bosanskih Srba pod rukovodstvom i komandom generala Ratka Mladića.

Ubistva u Trnovu

60. U junu 1995. godine **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ** naredili su "Škorpionima", specijalnoj jedinici DB Republike Srbije, da iz svoje baze u Deletovcima u RSK (SBZS) otputuju na područja pod srpskom kontrolom blizu

Prevod

Sarajeva. "Škorpioni" su u BiH stigli početkom jula 1995. godine i utaborili se u selu Trnovo u podnožju Treskavice, blizu Sarajeva.

61. U julu 1995. godine, neki od muškaraca i dečaka koji su zarobljeni posle pada srebreničke enklave, odvedeni su u bazu "Škorpiona" u Trnovu. Po naređenju Slobodana Medića (Boce), pripadnici "Škorpiona" odvezli su kamionom šestoricu zatočenika na jedno izolovano seosko područje kod Godinjskih Bara, nekoliko kilometara dalje od njihove baze, gde su ih ubili iz vatrenog oružja. Postupajući po Medićevim naređenjima, pripadnici "Škorpiona" su ova ubistva snimili videokamerom.

ZVORNIK

62. Dana 8. aprila 1992. godine ili približno tog datuma, srpske snage, konkretno Željko Ražnatović i pripadnici Arkanove SDG, napale su Zvornik i preuzele kontrolu nad gradom. Tokom tog napada u Zvorniku je ubijeno približno 20 civila nesrpske nacionalnosti.
63. Činjenjima i nečinjenjima opisanim u ovoj Optužnici **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ** počinili su, planirali, naredili i/ili na drugi način pomagali i podržavali planiranje pripremu i/ili izvršenje:

TAČKA 2: UBISTVA, ZLOČINA PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjivog po članovima 5(a) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKA 3: UBISTVA, KRŠENJA ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA, sankcionisanog zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949, kažnjivog po članovima 3 i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

*Prevod***TAČKE 4 I 5****DEPORTACIJA I NEHUMANA DELA (PRISILNO PREMEŠTANJE)**

64. Najkasnije od aprila 1991. pa do 31. decembra 1995. godine **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ**, delujući u dogovoru s drugim učesnicima UZP, počinili su protivpravno prisilno premeštanje ili deportaciju hiljada Hrvata, bosanskih Muslimana, bosanskih Hrvata i drugih civila nesrpske nacionalnosti s područja na kojima su zakonito boravili u SAO Krajini i SAO SBZS, a u BiH s teritorija opštine Bijeljina, Bosanski Šamac, Doboj, Sanski Most i Zvornik u druge države ili druga područja u zemlji. Alternativno ili dodatno, **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ** su planirali, naredili i/ili na drugi način pomagali i podržavali planiranje, pripremu i/ili izvršenje protivpravnog prisilnog premeštanja ili deportacije hiljada Hrvata, bosanskih Muslimana, bosanskih Hrvata i drugih civila nesrpske nacionalnosti s područja na kojima su zakonito boravili u SAO Krajini i SAO SBZS, a u BiH s teritorija opštine Bijeljina, Bosanski Šamac, Doboj, Sanski Most i Zvornik u druge države ili druga područja u zemlji.
65. Napadi, ubistva, nasumično hapšenje i zatočavanje, paljenje katoličkih crkava i džamija, prisilni rad, mučenje, šikaniranje, korišćenje živih štitova, pljačkanje, silovanje i ostali vidovi seksualnog zlostavljanja, kao i pretnje daljim delima progona usmereni protiv civila nesrpske nacionalnosti u SAO Krajini, SAO SBZS, Bijeljini, Bosanskom Šamcu, Doboju, Sanskom Mostu i Zvorniku nagnali su nesrpsko stanovništvo da s tih područja na kojima je zakonito boravilo pobegne u druge delove Hrvatske, BiH i druge države. To prisilno premeštanje i/ili deportacija imali su različite vidove, uključujući prisilno proterivanje.
66. Činjenjima i nečinjenjima opisanim u ovoj Optužnici **Jovica STANIŠIĆ** i **Franko SIMATOVIĆ** su počinili, planirali, naredili i/ili na drugi način pomagali i podržavali planiranje, pripremu i/ili izvršenje:

Prevod

TAČKA 4: DEPORTACIJE, ZLOČINA PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjivog po članovima 5(d) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKA 5: NEHUMANIH DELA (PRISILNO PREMEŠTANJE), ZLOČINA PROTIV ČOVEČNOSTI, kažnjivog po članovima 5(i) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

/potpis na originalu/

Serge Brammertz,

tužilac

Dana 9. jula 2008. godine
U Hagu,
Holandija